

[Indenrigsministeren.]

Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse (Vaccination mod Difteri).

Forslaget angaar Vaccination mod Difteritis. Hidtil har man i det væsentlige bekæmpet Difterien ved Isolering paa Hospital, men i de senere Aar har man tillige taget Vaccinen i Brug saavel i Hovedstadskommunerne som i enkelte andre Kommuner Landet over. Denne af Kommunerne iværksatte forebyggende Vaccination, der har taget Sigte paa Børn i Alderen fra 1 til 15 Aar, har været frivillig og gratis og er foretaget af de praktiserende Læger, der i Kommunerne næsten overalt har faaet et Vederlag paa indtil i alt 5 Kr. for 3 Indsprøjtninger pr. Barn. De Resultater, som allerede er opnaaet ved den frivillige Børnevaccination i Hovedstadskommunerne, hvor Sygdommen i 1942 kun optraadte med en Hyppighed paa 17 pCt. af den, hvormed den gennemsnitlig optraadte i Aarene 1937—41, tyder paa, at Sygdommen ved en almindelig gennemført Vaccinationsordning for hele Landet kunde trænges meget stærkt tilbage.

Da Difteritis i Henhold til Epidemiloven er Genstand for vederlagsfri Behandling, vil en Tilbagegang i Sygdommens Udbredelse medføre en væsentlig Besparselse for det offentlige. Jeg kan i saa Henseende oplyse, at Staten, der i Henhold til Forsorsglovens § 64 refunderer Kommunernes Udgifter til Personer, som er taget under offentlig og vederlagsfri Behandling efter Epidemiloven, hidtil har haft en gennemsnitlig Udgift paa 450 000 Kr. om Aaret alene i Anledning af Behandlingen af Difteripatienter.

Hovedbestemmelsen i Forslaget gaar ud paa, at alle Børn under 16 Aar skal have Adgang til gratis Vaccination mod Difteritis, og at Kommunerne, under hvilke Sygdomsbekæmpelsen i Princippet hører, har Pligt til at drage Omsorg for Iværksættelsen af Vaccinationen. Selv om Forældrene i Almindelighed sikkert er tilstrækkeligt interesserede i Vaccination af deres Børn, er det rimeligt, at der, naar denne Sygdom optræder paa saa ondartet Maade eller faar saa stor Udbredelse, at den efter Epidemiloven erklæres for at være Genstand for offentlig Behandling, er Adgang til at paabyde Vaccination i de paagældende Omraader, og da baade for Børn og voksne. En hertil sigtende Bestemmelse findes i Forslagets § 1, Stk. 2, der svarer til den Ordning, der allerede gælder for Vaccination mod Kopper i Henhold til Loven af 1931.

Paa tilsvarende Maade, som det hidtil er sket, og svarende til den Ordning, som gælder i Henhold til Loven om Vaccination mod Kopper, foreslaas det i Lovforslagets § 2 at lade Staten bære Udgifterne ved Fremstillingen og Fordelingen af Vaccinen. Disse Udgifter andrager for Tiden 1 Kr. 35 Øre for hvert Barn, der vaccineres.

Det maa anses for at være af stor Betydning for Ordningens Gennemførelse i Praksis, at man kommer i direkte Forbindelse med Hjemmene, idet Vaccinationen bedst foretages i Barnets 2det eller 3die Leveaar. Derfor er det Hensigten indtil videre at lade de praktiserende Læger udføre Vaccinationen, som det ogsaa hidtil er sket i de Kommuner, der har indført Vaccination mod Difteritis. Med Hensyn til Udgifterne til Lægernes Honorar foreslaas det i § 3, at Statskassen refunderer Kommunerne Halvdelen af disse Udgifter i Lighed med den Ordning af Udgiftsspørgsmaalet, som i øvrigt gælder for Foranstaltninger i Henhold til Epidemiloven, bortset fra Sygehusbehandling. Endelig foreslaas det i § 5 at give de Regler, hvorefter Refusionen af Lægeudgifterne sker, tilbagevirkende Kraft fra 1. April 1942 for de allerede af Kommunerne iværksatte Børnevaccinationer.

Difterieepidemien i Nørresundby viser, at der er al mulig Grund til at lade Loven træde i Kraft snarest muligt, og jeg skal anbefale det foreliggende Forslag til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Jeg skal derefter fremsætte for det høje Ting Forslag til Lov om Levnedsmidler m. m. Et Lovforslag af samme Art blev fremsat i Folketinget i Rigsdagssamlingen 1941—42, men naaede ikke at blive færdigbehandlet. Lovforslaget blev derefter fremsat paa ny i den første Del af indeværende Rigsdagssamling, i det væsentlige i samme Skikkelse som ved den første Fremsættelse, idet der kun var tilføjet et Par Bestemmelser om Behandling af Mælk, der tog Sigte paa at bekæmpe Mælkeepidemier o. lign. Dette sidste Lovforslag blev behandlet i Udvalg, men Udvalget blev ikke færdigt med sit Arbejde inden Valget. Derfor fremsættes Lovforslaget nu paa ny i samme Skikkelse som sidst, og da jeg ved, at Udvalget, der behandlede Forslaget, var meget nær ved at afslutte sit Arbejde, nærer jeg Haab om, at det skal lykkes hurtigt at faa det ophøjet til Lov. Det indeholder Bestemmelser, som det har betydelig Interesse at faa